32002E0400

WSPÓLNE STANOWISKO RADY
z dnia 21 maja 2002 r.
dotyczące przyjęcia na pobyt czasowy niektórych Palestyńczyków przez Państwa Członkowskie Unii Europejskiej

(2002/400/WPZiB)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pokojowa ewakuacja Kościoła Narodzenia Pańskiego w Betlejem zgodnie z warunkami ustaleń między władzami palestyńskimi a rządem Izraela osiągniętych dnia 5 maja 2002 r. oraz zgodnie z warunkami uzgodnień towarzyszących lub jednostronnych zobowiązań przyjętych przez strony tych ustaleń, stanowi ważny krok na rzecz złagodzenia kryzysowej sytuacji w regionie i przywrócenia dialogu między stronami.

(2) Ustalenia osiągnięte między władzami palestyńskimi a rządem Izraela zakładają, że 13 osób spośród grupy Palestyńczyków ewakuowanych z Kościoła Narodzenia Pańskiego wyraziło zgodę, by przewieziono je za granicę, oraz że rząd Izraela, władze palestyńskie i inne zainteresowane strony wyraziły zgodę na przekazanie za granicę tych 13 Palestyńczyków, z których 12 przyjmą Państwa Członkowskie, a z których jeden pozostanie w Republice Cypryjskiej.

(3) Unia Europejska zobowiązuje się do dołożenia wszelkich starań, pragnąc przyczynić się do ustanowienia trwałego pokoju i przyjaznych stosunków między narodami izraelskim i palestyńskim, zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych. W celu wniesienia wkładu w ten proces oraz w świetle zgody, wyrażonej przez rząd Izraela władze palestyńskie i inne zainteresowane strony na przekazanie za granicę wspomnianych Palestyńczyków, kilka Państw Członkowskich zgłosiło swoją gotowość przyjęcia, na zasadach pobytu tymczasowego i wyłącznie ze względów humanitarnych, jednego lub więcej z tych Palestyńczyków, którzy wyrazili zgodę na przewiezienie ich na terytoria tych państw.

(4) Pomimo że decyzje o udzieleniu zezwolenia wszystkim tym osobom na wjazd i pobyt na terytorium Państw Członkowskich ze względów humanitarnych leżą w zakresie kompetencji każdego przyjmującego Państwa Członkowskiego i nie stanowią prawa tych osób do swobodnego przemieszczania się na terytorium Państw Członkowskich, istotne jest przyjęcie wspólnego stanowiska na szczeblu Unii Europejskiej w sprawie niektórych aspektów związanych z takimi decyzjami.

(5) W szczególności pożądane jest zapewnienie tym osobom porównywalnego traktowania w każdym z przyjmujących Państw Członkowskich w odniesieniu do takich spraw, jak okres ważności ich zezwolenia na pobyt, ochrona ich bezpieczeństwa oraz bezpieczeństwa innych osób oraz zapewnienie wymiany informacji między zainteresowanymi Państwami Członkowskimi w tym celu.

(6) Wykonując swoje obowiązki w odniesieniu do utrzymania porządku publicznego na swoim terytorium i ochrony własnego bezpieczeństwa wewnętrznego, przyjmujące Państwa Członkowskie wezmą pod uwagę względy porządku publicznego i bezpieczeństwa innych Państw Członkowskich. Przyjmujące Państwa Członkowskie zgodnie wyrażają gotowość ponownego przyjęcia każdego z Palestyńczyków, których przyjęli, a którzy nielegalnie przedostali się na terytorium innego Państwa Członkowskiego albo którzy z innych powodów nie mają zezwolenia na przebywanie w innym Państwie Członkowskim.

(7) Pożądane jest dokonanie oceny na szczeblu Unii Europejskiej, po upływie rozsądnego czasu, sposobu, w jaki w praktyce odbyło się przyjęcie 12 Palestyńczyków przez zainteresowane Państwa Członkowskie, a także wszelkich zagadnień, które mogły wyniknąć w trakcie stosowania niniejszego instrumentu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Niniejsze wspólne stanowisko dotyczy 12 spośród 13 Palestyńczyków należących do grupy Palestyńczyków, w odniesieniu do których dnia 5 maja 2002 r. sporządzono Protokół ustaleń między władzami palestyńskimi a rządem Izraela dotyczący pokojowej ewakuacji Kościoła Narodzenia Pańskiego w Betlejem i którzy wyrazili zgodę na czasowe przewiezienie ich do Państw Członkowskich Unii Europejskiej i przyjęcie ich przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 2

12 spośród 13 Palestyńczyków określonych w art. 1 zostanie przyjętych, na zasadach pobytu tymczasowego i wyłącznie ze względów humanitarnych, przez następujące Państwa Członkowskie: Belgię, Grecję, Hiszpanię, Irlandię, Włochy i Portugalię.

Artykuł 3

Każde z Państw Członkowskich określonych w art. 2 zapewnia przyjętym przez siebie Palestyńczykom krajowe zezwolenie na wjazd na swoje terytorium i pobyt przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

Zezwolenie jest ważne na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego, które podejmuje właściwe środki w tym zakresie. Wydanie tego zezwolenia może podlegać szczególnym warunkom, które zainteresowani Palestyńczycy akceptują przed przyjazdem.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie określone w art. 2 podejmuje właściwe środki, w granicach swojego systemu prawnego, do ochrony osobistego bezpieczeństwa przyjętych Palestyńczyków oraz pozwalające zapobiec zakłóceniu przez nich porządku publicznego lub bezpieczeństwa wewnętrznego Państw Członkowskich.

Artykuł 5

W uzupełnieniu zobowiązań Państw Członkowskich wynikających z obowiązujących przepisów prawa wspólnotowego oraz aktów przyjętych na mocy tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej Państwa Członkowskie wymieniają między sobą takie informacje, jakie mogą być istotne do celów właściwego stosowania środków przyjętych na mocy niniejszego wspólnego stanowiska, włączając takie informacje, jakie mogą być niezbędne do ustalenia tożsamości osób określonych w art. 1.

Artykuł 6

Kwestie takie, jak te związane z zakwaterowaniem, warunkami życia, stosunkami z członkami rodziny, dostępem do zatrudnienia lub kształcenia zawodowego, są regulowane przez prawo krajowe każdego przyjmującego Państwa Członkowskiego. Jednakże Państwa Członkowskie określone w art. 2 udostępniają sobie wzajemnie oraz, na wniosek, innym Państwom Członkowskim istotne informacje w tych kwestiach, wspierając w miarę możliwości porównywalne traktowanie.

Artykuł 7

W przypadku gdy państwo trzecie wystąpi z wnioskiem o ekstradycję przyjętego przez Państwo Członkowskie Palestyńczyka do Państwa Członkowskiego określonego w art. 2, dane Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadomi o tym pozostałe Państwa Członkowskie. Przed zajęciem stanowiska w sprawie odpowiedzi na taki wniosek o ekstradycję zgodnie z krajową praktyka prawną dane Państwo Członkowskie zasięgnie opinii innych Państw Członkowskich, w ramach Rady, w celu zbadania sytuacji i sprawdzenia, czy Państwa Członkowskie mogą ustalić wspólne postępowanie w tej sprawie.

Artykuł 8

Rada śledzi stosowanie niniejszego wspólnego stanowiska i dokonuje oceny tego stosowania w ciągu 11 miesięcy od dnia jego przyjęcia lub we wcześniejszym terminie na wniosek któregokolwiek z jej członków.

Artykuł 9

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne od dnia jego przyjęcia.

Artykuł 10

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 2002 r.

W imieniu Rady

J. PIQUÉ I CAMPS

Przewodniczący